

EGYENLŐ BÁNÁSMÓD HATÓSÁG

Ügyiratszám: EBH/178/21//2009

Előadó: dr. Horváth Krisztina

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság (1024 Budapest, Margit krt. 85.) A.B. és C.D. ((továbbiakban: Kérelmezők) kérelmezőknek az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt E.F. ügyvéd és Horváth Sándor vezérigazgató által képviselt Harkányi Gyógyfürdő Zrt. (7815 Harkány, Kossuth L. u. 5-7.) eljárás alá vonttal szemben benyújtott kérelmére lefolytatott eljárásban az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A hatóság megállapítja, hogy a Harkányi Gyógyfürdő Zrt. megsértette az egyenlő bánásmód követelményét a kérelmezőkkel szemben egyéb helyzetük (állampolgárságuk) miatt azzal, hogy különböző belépőárakat alkalmaz a magyar és a külföldi nyugdíjasok tekintetében, és a nyugdíjas kedvezményt csak magyar nyugdíjas igazolvány megléte esetén teszi lehetővé.

A hatóság elrendeli a jogsértő állapot megszüntetését a határozat kézhezvételétől számított 90 napon belül oly módon, hogy az eljárás alá vont az EK-Szerződés 12. és 49. cikkében foglaltaknak megfelelően szüntesse meg a belépőárak közti különbségtételt.

A hatóság megtiltja a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását és elrendeli a jogsértést megállapító jogerős és végrehajtható határozatának 90 napra történő nyilvános közzétételét a www.egyenlobanasmod.hu című honlapján, valamint Harkány Város Önkormányzatának www.harkany.hu című honlapjának magyar nyelvű főoldalán.

A hatóság az eljárás alá vont Harkányi Gyógyfürdő Zrt.-t 1. 500. 000,- Ft, azaz egymillió-ötszázezer forint összegű bírság megfizetésére kötelezi, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül az Egyenlő Bánásmód Hatóság 10032000-00288413 számú számlájára történő átutalással kell megfizetni.

Az eljárással kapcsolatban **7200,- Ft, azaz hétezer-kettőszáz forint költség merült fel, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Harkányi Gyógyfürdő Zrt-nek az Egyenlő Bánásmód Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00288413-00000000 számú előirányzat-felhasználási keretszámlájára történő átutalással kell megfizetni.** Amennyiben a kötelezett a pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot kell fizetni, amelynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat 365-öd része.

A határozat ellen közigazgatási eljárás keretében fellebbezésnek helye nincs.

A határozat felülvizsgálatát a kézbesítéstől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de az Egyenlő Bánásmód Hatóságnál 3 példányban írásban benyújtott keresettel lehet kérni. A keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztése kérhető.

INDOKOLÁS

Kérelmezők 2009. január 13-án kelt kérelemmel fordultak az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz (továbbiakban: hatóság) az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt a Harkányi Gyógyfürdő Zrt-vel (továbbiakban: eljárás alá vont) szemben.

A kérelmezők sérelmezték, hogy német állampolgárságuk miatt hátrányos megkülönböztetés éri őket, mert a gyógyfürdő a nyugdíjasok részére különböző belépőárakat alkalmaz a magyar és a külföldi nyugdíjasok tekintetében, és a nyugdíjas kedvezményt csak magyar nyugdíjas igazolvánnyal lehet igénybe venni.

C.D. kérelmezőnek jelen kérelmét megelőzően már volt hasonló jellegű ügye a hatóságnál, azonban az nem vezetett eredményre.

A hatóság hiánypótlási felhívására a kérelmezők írásbeli nyilatkozatukban előadták, hogy már régóta panaszkodnak a harkányi gyógyfürdő diszkriminációs árpolitikája miatt. Köztudomású, hogy az önkormányzat, mint a fürdő tulajdonosa, az EU Parlament felé megígérte a diszkriminációs gyakorlat felszámolását már majdnem két évvel a panaszbeadványuk előtt, de semmit nem tett ennek érdekében, ezért kérték a hatóságot, hogy indítson eljárást. A kérelmezők a hatóság részére csatoltak egy a fürdő vezérigazgatójának, Horváth Sándornak címzett, 2008. november 11-én kelt levelet, melyben ismételten felhívják a fürdő figyelmét a diszkriminációs gyakorlatra. A kérelmezők állítása szerint a levélre választ nem kaptak.

Harkány polgármestere 2007 márciusában a SOLVIT és az Európai Parlament felé megígérte, hogy változtatni fog az eddigi diszkriminációs gyakorlaton, így az Európai Parlament lezárta az ügyet, bízva a magyar polgármester ígéretében.

A hatóság a rendelkezésre álló iratanyagok alapján a Harkányi Gyógyfürdő Zrt-t eljárás alá vonta és egyben iratanyagok csatolására valamint nyilatkozattételre hívta föl. Az eljárás alá vont azonban a kért iratanyagokat nem csatolta, és a hatóság által 2009. április 23-ára kitűzött tárgyalásnak az elhalasztását egy nappal a tárgyalás megtartása előtt a hatósághoz beérkezett levelében kérte elhalasztani.

A hatóság új tárgyalási napot tűzött ki, és ismételten kérte az eljárás alá vontat a kért iratok becsatolására.

Az eljárás alá vont a hatóság által tartott tárgyaláson – 2009. május 13. - előadta, hogy a fürdő biztonsági cége időközben meghatározta, hogy hogyan tudnák biztosítani a magyar nyugdíjasok beléptetése mellett az uniós állampolgár nyugdíjasok belépését. Ehhez azonban be kell szerezni az uniós nyugdíjas igazolványokat.

A tárgyaláson az eljárás alá vont becsatolt a hatóság részére egy 2008. június 4-én kelt levelet, amelyben az eljárás alá vont a Külügyminisztérium segítségét kéri az Európai Unió országok nyugdíjas igazolványmintáinak beszerzéséhez. A levélben foglaltak szerint a gyógyfürdő nem ismeri az uniós tagországok igazolványmintáit, ezért a pénztárosok a kedvezményre jogosító jegyeket nyugdíjas kedvezményre jogosító igazolás hiányában nem tudják kiadni. Az eljárás alá vont a levélben hivatkozik arra is, hogy mivel az APEH is ellenőrizheti a kedvezményt, álláspontjuk szerint mindig annak kell igazolnia a kedvezményre való jogosultságát, aki azt igénybe kívánja venni.

Az eljárás alá vont védekezésében előadta, hogy a becsatolt levélre semmilyen választ nem kaptak a Külügyminisztériumtól, ezért az ügyben nem tudtak további érdemi intézkedést tenni.

Az eljárás alá vont hivatkozott arra is, hogy könyvvizsgáló segítségét is kérték, mert álláspontjuk szerint természetbeni juttatásnak minősülne a nyugdíjas kedvezmény, amely után adózni kellene, és ezen kötelezettség alól csak abban az esetben mentesülhet a gyógyfürdő, ha az uniós nyugdíjas igazolványok hitelesítése megtörténik.

Az eljárás alá vont védekezésében előadta továbbá, hogy más fürdők megszüntették a nyugdíjas igazolvánnyal igénybe vehető kedvezményes belépőt, a fürdő viszont ezt nem szeretné, ám a kedvezmény igénybevételére való jogosultság igazolását a kedvezményt igénybe vevő személyektől várja el.

A kérelmező a tárgyaláson bemutatta a német nyugdíjas szelvényét, ám az eljárás alá vont jogi képviselője azt nem fogadta el, mert a bemutatott papíron semmilyen hivatalos pecsét, aláírás vagy dátum sem szerepel, és álláspontja szerint így nem derül ki arról, hogy az egy hivatalos irat.

Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint érdemben vizsgálták a kérelmező kérését, mely alapján megállapították, hogy azt akként tartják teljesíthetőnek, hogyha beszerezik az összes uniós tagállamban használt és elfogadott nyugdíjas igazolványmintát, egyben intézkedtek azok mihamarabbi beszerzéséről is. Kérelmező megkeresésére azért nem válaszoltak, mivel a szükséges iratminták beszerzése folyamatban van, és a fürdő csak akkor fog dönteni, ha valamennyi igazolvány minta megérkezett. Vagy úgy döntenek, hogy megvonják a teljes kedvezményt, vagy mindenki jogosult lesz rá, aki bemutatja a nyugdíjas igazolványát.

A hatóság megkereste a Külügyminisztérium EU Gazdaságpolitikai Főosztályát az Európai Unió tagországok nyugdíjas igazolványmintáinak beszerzésével kapcsolatban, illetve tájékoztatást kért arra vonatkozóan, hogy mi a szokásos gyakorlat azon Európai Unió országokban, ahol nincs nyugdíjas igazolvány, milyen nyugdíjas kedvezményeket biztosítanak a gyógyfürdőkben.

A Külügyminisztérium 2009. június 11-én a hatósághoz beérkezett levelében leírta, hogy a külképviseleteket és a belső piaci jogviták intézését elősegítő európai hálózatot, a SOLVIT-ot kérték fel, hogy az igazolványmintákat beszerezzék. A kérésre 18 tagállamból érkezett válasz. Eszerint hét tagállamban (Észtország, Lettország, Lengyelország, Málta, Németország, Olaszország, Portugália) használnak olyan egységes igazolványt, amely a nyugdíjas státuszt igazolja. A válaszok szerint 11 tagállamban (Ausztria, Bulgária, Csehország, Dánia, Egyesült Királyság, Finnország, Hollandia, Írország, Románia, Spanyolország, Svédország) nem létezik egységes, központosított kiállított nyugdíjas igazolvány. Ennek több esetben az oka, hogy az adott nyugdíjrendszer decentralizált, illetve a nyugdíjas státusz igazolására nincs szükség, mivel pl. az utazási, kulturális vagy egészségügyi szolgáltatások kedvezménye életkorhoz kötött.

A külügyminisztérium EU Gazdaságpolitikai Főosztály vezetője tájékoztatta a hatóságot arról is, hogy az életkorhoz kötött kedvezményre van már példa a hazai szabályozásban is, és álláspontjuk szerint a Harkányi Gyógyfürdő esetén is egy hasonló megoldás biztosíthatná a megkülönböztetés-mentes, és egyszerűen ellenőrizhető kedvezményrendszert.

A hatóság a Külügyminisztérium megkeresésével egyidejűleg általános jellegű tájékoztatást kért az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumtól is arra vonatkozólag, hogy a szolgáltatások területén van-e lehetőségük a tagállamoknak az uniós szabályok szerint arra, hogy más uniós tagállam állampolgára számára eltérő díjszabást állapítsanak meg.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Európai Unió Jogi Szakállamtitkára, Dr. Fazekas Judit 2009. július 20-án a hatósághoz beérkezett levelében az Európai Közösségek Bíróságának C-388/01 sz. Bizottság kontra Olasz Köztársaság ügyre hivatkozással leírta,

hogy „a lakóhely kritériumának előírása ugyanúgy diszkriminatív, annak ellenére, hogy egyformán érinti az országban máshol lakó belföldi és a más tagállami állampolgárokat. A hátrányos megkülönböztetés megállapításához nem szükséges, hogy ez az intézkedés azzal a hatással járjon, hogy az összes hazai állampolgár számára kedvező legyen, illetve a hazai állampolgárok kizárása mellett, csak a többi tagállam állampolgárságával rendelkező számára legyen kedvezőtlen. Az egyenlő bánásmód követelménye tehát nem csak a nyílt (például állampolgárságon alapuló) hátrányos megkülönböztetést tiltja, hanem a diszkrimináció valamennyi rejtett formáját is, amelyek más megkülönböztető szempontok alkalmazásával valójában ugyanarra az eredményre vezetnek (vagyis gyakorlatilag a más tagállami állampolgárokat sújtják).

A szakállamtitkár asszony másodlagos jogforrásként hivatkozott a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre, amely átfogóan szabályozza az EK-Szerződésben kimondott szolgáltatásnyújtás és letelepedés szabadságát.

A kérelem az alábbiak szerint alapos.

Az **EK-Szerződés 12. cikke** kimondja, hogy *tilos az állampolgárságon alapuló bármiféle hátrányos megkülönböztetés a Szerződés által szabályozott területeken, így a szolgáltatásnyújtás területén is.*

Az **EK-Szerződés 49. cikke** szerint *„tilos az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy”.*

Ez a cikk tehát a szolgáltatásnyújtás szabadságáról szól, ami *a szolgáltatás igénybevételének szabadságát is magába foglalja* az Európai Bíróság jogértelmezése szerint (pl.: Luisi és Carbone ügy).

Az EK-Szerződés a hazaiak és a külföldiek vonatkozásában megkülönböztetést tartalmazó szabályozás esetén csak a *közrend, közbiztonság vagy közegészség védelme* esetén enged kimentési lehetőséget (**EK-Szerződés 46.cikke**).

A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 20. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatás igénybevevőjére ne vonatkozzanak megkülönböztető előírások állampolgársága vagy lakóhelye alapján.

A **(2) bekezdés** kimondja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatás igénybevételének a szolgáltató által nyilvánosságra hozott általános feltételei nem tartalmazhatnak a szolgáltatás igénybevevőjének állampolgársága vagy lakóhelye szerinti megkülönböztető rendelkezéseket, de nem zárják ki eleve az igénybevételi feltételek különbözőségének lehetőségét, amennyiben azt objektív kritériumok közvetlenül indokolják.

Az irányelv (94) preambulumbekkezdése szerint a megkülönböztetés-mentesség elve a belső piacon azt jelenti, hogy a szolgáltatás igénybevevője és különösen a fogyasztó hozzáférése a nyilvánosság számára kínált szolgáltatáshoz *nem lehet megtagadni vagy korlátozni* a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett *általános feltételekben szereplő olyan követelmény alkalmazásával, amely az igénybevevő állampolgárságához vagy lakóhelyéhez kapcsolódik.* Ebből *nem* következik, hogy *jogellenes megkülönböztetés* az, ha az általános feltételek között szerepelnek valamely szolgáltatás nyújtására alkalmazandó, *különböző díjszabásra és feltételekre vonatkozó rendelkezések, amennyiben ezeket* a díjszabásokat, árakat és feltételeket *olyan, országonként esetleg változó objektív okok indokolják, mint* az adott távolság miatt ténylegesen felmerülő többletköltségek vagy a szolgáltatásnyújtás technikai jellemzői vagy az eltérő piaci feltételek, mint a szezonális jelleg miatt magasabb vagy alacsonyabb kereslet, a tagállamonként eltérő szabadságolási időszakok, a konkurencia eltérő

árképzése, vagy a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő szabályokhoz kapcsolódó szélsőséges kockázatok.

A fentiek figyelembe vételével a hatóság álláspontja az - hasonlóan az Igazságügyi Minisztérium álláspontjához -, hogy jelen ügyben nem álltak fenn olyan objektív okok, amelyek az eltérő bánásmódot indokolták volna.

Az **Európai Bíróság C-45/93. sz . Bizottság-Spanyolország ügyben** kimondta, hogy a nemzeti jogszabályok , amelyek egy tagállam múzeumaiba való belépést szabályozzák, a **többi tagállamból érkező turisták vonatkozásában nem tartalmazhatnak megkülönböztetést.** Ehhez az ügghöz hasonlóan az Európai Bizottság 2006 októberében kötelezettségszegési eljárást indított Magyarországgal szemben az idegenforgalmi célú múzeumok és műemlékek látogatóit hátrányos módon megkülönböztető kedvezményrendszer miatt. A Bizottság azt kifogásolta, hogy a muzeális intézmények látogatóit megillető kedvezményekről szóló 194/2000. (XI.24.) Korm. rendelet szerint a 65 évnél idősebb **nyugdíjas magyar állampolgárok díjtalanul látogathatták az intézményeket, míg ez a kedvezmény más EGT állam állampolgárára nem terjedt ki.** A Magyar Kormány elismerte, hogy a hazai szabályozás ellentétes a közösségi joggal, és ennek megfelelően 2007 októberében módosította a fenti kormányrendeletet úgy, hogy a rendelet hatálya alá tartozó intézményeket **díjtalanul látogathatják az EGT állampolgárok,** amennyiben 70. életévüket betöltötték, illetve 50 %-os kedvezményre jogosultak, ha 62 évnél idősebbek, de 70 évnél fiatalabbak.

Az **Európai Bíróság a C-388/01. sz . Bizottság-Olaszország ügyben** kimondta, hogy a **megkülönböztetés megengedésével** a kedvezményes díjszabás a belépésre a múzeumokba, emlékművekbe, műemlékekbe ... a helyi hatóságok által, csak az olasz állampolgároknak és helyi lakóknak a hatóság területén belül, azoknak akik 60 vagy 65 éven felüliek, de nem biztosítja ugyanezt azoknak a turistáknak, akik más állampolgárok és nem ottani lakosok, de megfelelnek a korosztályos feltételnek, **az Olasz Kormány megsértette az EKSZ 12. és 49. cikkelyei szerinti szerződéses kötelezettségét.**

Az **Ebkvtv.** alapján a hatóság az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatti ügyekben jár el. Az egyenlő bánásmód követelménye abban az esetben sérül, ha valakit vagy valamely csoportot védett tulajdonsága miatt kedvezőtlenebb bánásmódban részesítenek, mint amelyben más, vele összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült, vagy részesülne.

A hatóság hatásköre az Ebktv. 5. § b) pontja - az egyenlő bánásmód követelményét az adott jogviszony tekintetében köteles megtartani, aki az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségeiben szolgáltatást nyújt vagy árut forgalmaz – alapján kiterjed az eljárás alá vontra.

Annak eldöntéséhez, hogy a kérelem megalapozott-e, a hatóság eljárást indított, mivel nyilatkoztatni kellett az eljárás alá vontat.

A hatóság eljárása során azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont megsértette-e az egyenlő bánásmód követelményét a kérelmezők megkeresésében foglaltak teljesítése során, hátrányos megkülönböztetés érte-e a kérelmezőket védett tulajdonsággal nem rendelkező embertársaikhoz képest, és az eljárás megindításáról szóló értesítés átvételét – 2009. február 25.- megelőzően az eljárás alá vont milyen intézkedéseket tett a diszkrimináció feloldása érdekében.

A kérelmezőknek kell valószínűsíteniük, hogy a jogsérelmet szenvedő személyt vagy csoportot hátrány érte vagy ennek közvetlen veszélye fenyeget, és a jogsérelmet szenvedő

személy vagy csoport a jogsértéskor - ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint - rendelkezett az Ebktv. 8. §-ban meghatározott valamely tulajdonsággal [Ebktv. 19.§(1)].

Az eljárás alá vontat terheli annak bizonyítása, hogy a kérelmezők által valószínűsített körülmények nem állnak fenn, vagy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetőleg nem volt köteles megtartani [Ebktv. 19.§(2)].

Az Ebktv. 7. § (3) szerint az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét, amelynek tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

Az eljárás során keletkezett iratokból, a tárgyalásokon elhangzott nyilatkozatokból megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont a hatósági eljárásról szóló értesítés átvételét megelőzően a kérelmezők felé nem tett lépéseket – általa is elismerten nem válaszolt a megkeresésre - az együttműködés érdekében.

Nem fogadható el az eljárás alá vontnak arra történő hivatkozása, hogy a Külügyminisztériumot megkeresték, de semmilyen választ nem kaptak a 2008. június 4-én kelt levél elküldése óta, mivel azóta több mint egy év telt el, és jelen eljárásban a hatóság az eljárás alá vont intézkedéseit vizsgálta.

Nem fogadta el a hatóság az eljárás alá vont azon védekezését sem, melyben arra hivatkozott, hogy más fürdők megszüntették a nyugdíjas kedvezményeket, mivel jelen eljárás tárgya az eljárás alá vont gyógyfürdő által tett intézkedések vizsgálata volt.

Amikor az eljárás alá vont előírta azt a feltételt, hogy csak nyugdíjas igazolvánnyal vehető igénybe a kedvezményes fürdőbelépő, a kedvezményes ár igénybevételét olyan feltételhez kötötte, amelynek ellenőrzését kivitelezni nem tudta - mivel 11 uniós tagállamban nem létezik nyugdíjas igazolvány -, és ez az EGT állampolgárokkal szembeni hátrányos megkülönböztetéshez vezetett.

A múzeumi belépők ügyében már említett, a muzeális intézmények látogatóit megillető kedvezményekről szóló 194/2000. (XI.24.) Korm. rendelet 3. §-a is előírja, hogy a kedvezményekre való jogosultságot felhívásra igazolni kell.

A Magyarország ellen indított kötelezettségszegési eljárás eredményeként módosított, fent említett jogszabály és az Európai Bíróság a C-388/01. sz. Bizottság-Olaszország ügyben hozott döntése azt bizonyítja, hogy az uniós szabályozás szerint a belső piacon a szolgáltatásnyújtás területén nem engedhető meg az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés a szolgáltatás szabad áramlása, illetve a szolgáltatás igénybevételének szabadsága miatt.

A hatóság a fent leírtak alapján arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont magatartásával megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, közvetlen hátrányos megkülönböztetés érte a kérelmező német állampolgárokat a magyar állampolgárokhoz képest azzal, hogy az eljárás alá vont – a hatósági eljárás megindítását megelőzően – sem tett érdemi lépéseket a kérelmezők felé. Az eljárás alá vont ezen magatartásával a sérelmet szenvedett személyeket hátrány érte, amely jelenleg is fennáll.

A hatóság az Ebktv. 16.§ (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában megállapított szankciókat alkalmazta. A hatóság a jogsértő magatartás megállapításán és a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsításának megtiltásán, a jogsértő állapot megszüntetésén – melyre ésszerű határidőt biztosított – és a bíróságon túl a határozat nyilvános közzétételéről döntött, figyelemmel arra, hogy más hasonló esetben a megelőzéshez és visszatartó hatáshoz fűződő célok csak így érhetők el. A hatóság a jogsértő állapot megszüntetésével kapcsolatban az EGT

állampolgárokra vonatkozóan egységes belépőárak megállapítására kötelezte az eljárás alá vontat.

A hatóság a határozat nyilvánosságra hozataláról az Egyenlő Bánásmód Hatóságról és eljárásának részletes szabályairól szóló 362/2004. (XII.26.) Korm. rendelet 16.§ (2) bekezdésének figyelembe vételével döntött, és úgy ítélte meg, hogy az az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének megelőzése, illetve a sérelem mértékének csökkentése érdekében szükséges.

A hatóság a bírság szankció alkalmazásánál figyelembe vette, hogy a jogsértő állapot több éven keresztül tartott, és az eljárás alá vont a Külügyminisztérium megkeresésén kívül nem tett további lépéseket az ügy érdekében, illetve az eltérő belépőárak alkalmazása a kérelmezőkön kívül más EGT állampolgárokat is hátrányosan érint. Továbbá a hatóságnak figyelembe kellett venni a bírság összegének megállapításakor az eljárás alá vont 2007. évi eredményességét a mérleg- és eredmény-kimutatás alapján.

A hatóság a rendelkező részben foglaltak végrehajtásának elmaradásával kapcsolatban felhívja a felek figyelmét a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 140.§-ában foglaltakra. A végrehajtás felfüggesztéséről a Ket. 110.§-a, a késedelmi pótlékról a 138.§-a rendelkezik.

Határozatomat az Ebktv. 15. § (1) bekezdés *a)* pontjában biztosított hatáskörömben eljárva hoztam meg. A határozat elleni fellebbezést az Ebktv. 17.§ (1) bekezdése zárja ki. A határozat ellen a jogorvoslatot az Ebktv. 17.§ (3) bekezdése és a Ket. 109.§ (1) bekezdése biztosítja. A Ket. 154.§ (1) bekezdés *b)* pontja alapján az eljárás költségét (tértivevényes postai küldemények költsége) a rendelkező részben foglaltak szerint az eljárás alá vont viseli.

Budapest, 2009. szeptember 24.

Dr. Demeter Judit
Elnök